

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Zasady oceniania rozwiązań zadań
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny
<i>Przedmiot:</i>	Język francuski
<i>Poziom:</i>	Poziom podstawowy
<i>Forma/Formy arkusza:</i>	EJFP-P0-100
<i>Termin egzaminu:</i>	6 maja 2022 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	28 czerwca 2022 r.

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022 ¹⁾		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	V
1.2.			F
1.3.			V
1.4.			F
1.5.			F

Zadanie 2.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
2.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	D
2.2.			A
2.3.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	E
2.4.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B

¹⁾ Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. poz. 493, z późn. zm.).

Zadanie 3.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
3.2.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	B
3.3.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
3.4.			B
3.5.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
3.6.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	F
4.2.			E
4.3.			C
4.4.			D

Zadanie 5.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
5.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	A
5.2.		3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
5.3.		3.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B

Zadanie 6.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
6.2.			C
6.3.			D
6.4.			D
6.5.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	B

Zadanie 7.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
7.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.6) Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	A
7.2.			E
7.3.			D

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
8.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
8.2.			A
8.3.			A
8.4.			B
8.5.			A

Zadanie 9.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
9.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
9.2.			C
9.3.			A
9.4.			A
9.5.			C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Uczestniczyłeś(-aś) w rodzinnej uroczystości. W e-mailu do koleżanki z Francji:

- poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta uroczystość i kto w niej uczestniczył
- opisz miejsce, w którym została zorganizowana
- napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości
- przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych.

Ogólne wymagania egzaminacyjne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Szczegółowe wymagania egzaminacyjne

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.1) *Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca, zjawiska i czynności.*
- 5.5) *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.*
- 7.2) *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

- W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt, np. za pomocą ilu zdań i jakich, za pomocą ilu czasowników/określników, jak złożona jest wypowiedź, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
- Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - nie realizuje tego podpunktu.
 - realizuje go w sposób niekomunikatywny.
- Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - opisz miejsce, w którym została zorganizowana**
Nous l'avons fêté dans un grand restaurant. (jedno odniesienie)
 - rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Nous avons fêté dans un grand restaurant sur la plage.* (dwa odniesienia)
- Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - opisz miejsce, w którym została zorganizowana**
Nous l'avons fêté dans un grand restaurant, pas cher mais bon.
 - jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
La fête avait lieu dans un club au centre-ville à la mode parmi les jeunes gens.
- W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:

- a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
- **poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta uroczystość i kto w niej uczestniczył**
Nous avons fêté mon anniversaire.
- b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
- Tous les proches sont venus au mariage.*
- c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
- Des amis, des proches et des voisins sont arrivés à cette fête.*
- d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
- Nous avons fêté le Nouvel An avec les proches parents venus de toute la Pologne.*
6. Wyrażenia takie, jak np. *l'anniversaire de 18 ans, l'anniversaire de mariage, à l'occasion de la fête des mères, célébrer la fête des enfants / de la grand-mère, le restaurant au centre-ville, des plats délicieux* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się wyrazów/wyrażeń, lub za pomocą równorzędnych wyrazów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
- **napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**
Comme surprise on a servi un délicieux et excellent gâteau.
Il y avait comme surprise un concours de valse, de tango et de twist.
 - **opisz miejsce, w którym została zorganizowana**
La salle de restaurant était grande et petite.
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech wyrazów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **opisz miejsce, w jakim została zorganizowana**
Nous l'avons célébré dans notre salon qui est beau, spacieux et ensoleillé.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
- Nous nous sommes réunis dans un club populaire de jeunes Zodiak.* („odniósł się”)
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
- **napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**
 - **przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych**
J'aime les fêtes familiales car la grand-mère nous a donné des boîtes de chocolat.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia

nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść (pod warunkiem, że w całości jest napisana w ten sposób); może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. opisując miejsce, w którym została zorganizowana uroczystość pisze: *De jolis bouquets de fleurs*. – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona, np. *Je ne sais pas quelle était la surprise préparée pour les invités*. („nie odniósł się”) *Je ne sais pas quelle était la surprise préparée pour les invités car je suis venu en retard*. („odniósł się”)
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty).
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *Je ne sais pas quelle est mon opinion à propos des fêtes familiales*.
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
 - **przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych**
Je pense que c'était une udana fête. („nie odniósł się”)
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
 - **napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**
Tous les invités ont reçu des chocolats belgijskie. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Uczestniczyłeś(-aś) w rodzinnej uroczystości. W e-mailu do koleżanki z Francji:

- poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta uroczystość i kto w niej uczestniczył
- opisz miejsce, w którym została zorganizowana
- napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości
- przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych.

Salut Pauline !

Comment ça va ? Moi, ça va bien. Samedi, j'ai participé à une fête familiale.

- poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta uroczystość i kto w niej uczestniczył

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (poinformowanie z jakiej okazji uroczystość została zorganizowana, oraz o osobach, które w niej uczestniczyły) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *Nous avons célébré le mariage de ma sœur aînée. Les deux familles y ont participé.* („odniósł się i rozwinął”).

Jeżeli zdający w minimalnym stopniu nawiązał **tylko** do jednego członu, tj.:

- a) poinformował, z jakiej okazji odbyła się uroczystość, ale nie poinformował o tym, kto w niej uczestniczył, np. *Ma mère fêtait ses 50 ans.* ALBO
 - b) poinformował o tym, kto wziął udział w uroczystości, ale nie wspomniał, z jakiej okazji została zorganizowana, np. *Toute la famille est venue à la fête.*
- wówczas uznaje się, że **odniósł się** do tego podpunktu polecenia.

Jeżeli zdający rozbudował swoją wypowiedź **tylko** w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, np.

- a) *La fête a été organisée pour célébrer le 50e anniversaire du mariage de mes grands-parents.* (rozbudowana informacja o tym, z jakiej okazji odbyła się uroczystość rodzinna, ale brak informacji o tym, kto w niej uczestniczył) ALBO
- b) *Toute la famille est venue : mes grands-parents, mes tantes et mes oncles, mes cousins de Pologne et de l'étranger.* (rozbudowana informacja o tym, kto uczestniczył w uroczystości, ale brak informacji o tym, z jakiej okazji odbyła się uroczystość), wówczas uznaje się, że **odniósł się** do tego podpunktu polecenia.

Informacja o tym, dla kogo / na czyją cześć została zorganizowana uroczystość jest traktowana jako realizacja tylko pierwszego członu polecenia, np. *Nous avons fêté la naissance du premier enfant de mon frère. / C'était l'anniversaire de 70 ans de mon grand-père. / La fête a été organisée pour notre grand-mère.* („odniósł się”).

Informacje dotyczące wyglądu jubilatów/solenizantów/gości, ich cech charakteru, usposobienia, pochodzenia itp. nie są uznawane za realizację drugiego członu tego podpunktu polecenia, mogą być natomiast traktowane jako element rozwijający wypowiedź, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowe elementy tego podpunktu polecenia, tj. informuje, z jakiej okazji uroczystość została zorganizowana oraz jakie osoby w niej uczestniczyły, np. *Tout le monde était élégant.* („nie odniósł się”), ALE *Tous mes*

cousins sont venus pour célébrer l'anniversaire de notre grand-mère. Tout le monde était élégant. („odniósł się i rozwinął”).

Jeżeli zdający, realizując drugi człon polecenia, ogranicza się do podania ogólnej liczby uczestników, ale nie wspomina, kto konkretnie brał udział w uroczystości, to taka wypowiedź nie jest uznawana jako odniesienie do tego podpunktu polecenia. Może być natomiast traktowana jako element rozwijający wypowiedź, np. *Notre grand-mère célébrait son anniversaire. Il y avait presque 50 personnes.* (1. człon polecenia „odniósł się”; 2. człon polecenia „nie odniósł się”), ALE *Notre grand-mère célébrait son anniversaire. Il y avait presque 50 personnes parmi elles nos voisins.* („odniósł się i rozwinął”).

Jeżeli zdający, realizując ten podpunkt polecenia, nie wymienia uczestników uroczystości, ale z innych części pracy jasno wynika, kto brał w niej udział, to taka wypowiedź jest akceptowana, np. *Mes cousins ont servi le dessert et l'oncle Antoine a félicité notre grand-mère.*

Imiona/nazwiska jubilatów/solenizantów/gości nie są uznawane za odniesienie do tego podpunktu polecenia, np. *Ania et Tomek sont venus.* („nie odniósł się”), ALE *Ses cousins, Ania et Tomek, sont venus.* („odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Beaucoup de gens sont venus. La fête a eu lieu chez ma grand-mère.	Une cousine fêtait ses 18 ans. Beaucoup de monde est venu. La fête a eu lieu chez ma grand-mère qui a invité tous ses petits-enfants.	Une cousine fêtait ses 18 ans. Beaucoup de monde est venu : toute notre famille et ses amis. La fête a eu lieu chez ma grand-mère qui a invité tous ses enfants et ses petits-enfants à l'occasion de la fête des grands-mères.

• opisz miejsce, w którym została zorganizowana

5.1) Zdający opisuje [...] miejsca [...].

Przez sformułowanie „miejsce” rozumie się każdą przestrzeń (zamkniętą i otwartą), która może służyć do zorganizowania przyjęcia, np. *Nous l'avons célébré dans un nouveau restaurant, très joli, au centre-ville.* („odniósł się i rozwinął”).

Za opis miejsca uznaje się określenia odnoszące się do:

- jego wyglądu (m.in. wielkości, kolorystyki, wyposażenia, wystroju), np. *L'anniversaire était organisé dans un club dans le quartier résidentiel. Il y a là-bas deux grandes salles.* („odniósł się i rozwinął”) LUB
- atmosfery/warunków w nim panujących, np. *C'est une bonne pizzeria, calme et pas chère.* („odniósł się i rozwinął”) LUB
- jego usytuowania, np. *Le restaurant se trouve dans le jardin botanique.* („odniósł się”)
- cech wyróżniających to miejsce, np. *Ce restaurant sert des plats végétariens.* („odniósł się”).

Samo wskazanie miejsca, w którym zostało zorganizowane przyjęcie, bez podania informacji określających/doprecyzowujących/charakteryzujących to miejsce, nie jest opisem, np. *La fête était au café.* („nie odniósł się”), ALE *La fête était dans un grand café.*

(„odniósł się”); *L’anniversaire était fêté sur la plage.* („nie odniósł się”), ALE *L’anniversaire était fêté sur la plage au bord d’un lac.* („odniósł się”).

Akceptuje się komunikatywną wypowiedź, w której zdający porównuje miejsce, w którym odbyła się uroczystość, do innego miejsca, np. *Le restaurant où la fête était organisée ressemblait à un vieux tram.* („odniósł się”).

Nazwy własne, w tym geograficzne, nie są uznawane za odniesienie do tego podpunktu polecenia, np. *La fête était à Cracovie.* / *La fête était dans un bistro « Mapou ».* („nie odniósł się”).

Dla realizacji tego podpunktu polecenia nie jest wymagane podanie konkretnego miejsca.

Informacje dotyczące wrażeń, emocji, opinii piszącego nie są opisem. Mogą być traktowane wyłącznie jako elementy rozwijające właściwy opis, np. *Le lieu où on a fêté ça m’a beaucoup plu.* („nie odniósł się”), ALE *Le lieu où on a fêté ça m’a beaucoup plu car il y avait beaucoup de place pour danser.* („odniósł się i rozwinął”).

W realizacji tego podpunktu polecenia użycie liczebników nie jest traktowane jako kolejne odniesienie, np. *Dans ce restaurant il y a deux salles et six tables.* („odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
L’anniversaire était dans un club. Le club où on a fêté ça était super.	Nous avons fêté l’anniversaire dans un parc aquatique moderne. Les invités se sont réunis dans un vieux château.	Nous l’avons fêté chez nous car la maison est grande, confortable et il y a un jardin. Nous l’avons célébré dans un club de jeunes connu pour ses soirées rétro.

• **napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**

5.1) Zdający opisuje [...] przedmioty, [...] zjawiska i czynności.

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający informuje, co przygotowano jako niespodziankę dla gości zaproszonych na rodzinną uroczystość, np. *Chaque invité a reçu une photo en souvenir.* („odniósł się”).

Za niespodziankę przygotowaną dla uczestników uroczystości rodzinnej uznaje się na przykład:

- prezenty (zdjęcia, książki, czekoladki itp.) otrzymane przez gości
- serwowane potrawy, niezwykle pod jakimś względem (tort, specjalności kuchni regionalnej itp.)
- zorganizowanie konkursu, zawodów, gier, karaoke itp.
- występy i wydarzenia artystyczne (koncert, recytacja, śpiewanie piosenki, pokaz sztucznych ogni itp.).

Zdający nie musi używać wyrazu *surprise*, jednak z kontekstu pracy powinno wynikać, że ten przedmiot / to wydarzenie:

- zostało przygotowane celowo jako niespodzianka/atrakcja uroczystości, np. *En souvenir de notre fête, mon oncle a fait un court film sur la famille pour nous tous.* („odniósł się i rozwinął”) LUB/I
- było niespodziewane, zaskoczyło gości, wywołało u nich emocje (goście otrzymali coś specjalnego, przeżyli coś szczególnego, czego się nie spodziewali lub co im się szczególnie spodobało, sprawiło radość), np. *De façon inattendue pour moi, mon oncle a fait un long discours.* („odniósł się”), ALE *Mon oncle a fait un long discours.* („nie odniósł się”)

Określenia takie jak *donner/recevoir un cadeau / offrir quelque chose / faire un cadeau*, traktuje się jako odniesienie do tego podpunktu polecenia; w tym przypadku nie jest wymagane podkreślenie faktu, że chodzi o niespodziankę.

Niespodzianka musi być adresowana do wszystkich gości lub do grupy gości. Jeżeli zdający odnosi się wyłącznie do jednego gościa, w tym również do samego siebie, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający odnosi się do przygotowanej niespodzianki / prezentu podarowanego jubilatowi/solenizantowi/osobie, dla której zorganizowano uroczystość.

Informacje dotyczące wrażeń, emocji, opinii o przygotowanej niespodziance nie są uznawane za realizację tego podpunktu polecenia. Mogą być traktowane jako rozwinięcie, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element polecenia, np. *À minuit, à la surprise de nous tous, mes parents nous avaient organisé un concours de danse, et j'ai beaucoup aimé l'idée.* („odniósł się i rozwinął”)

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający informuje jedynie o samym fakcie przygotowania dla gości niespodzianki, np. *Il y avait une surprise pour chaque invité.* („nie odniósł się”)

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający relacjonuje przebieg uroczystości, np. *Après le dîner, on a commencé à danser et à chanter. / Ma mère a servi le dessert.* („nie odniósł się”)

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Le grand-père a chanté une chanson. La tante a fait une belle surprise à la fin de la fête.	Le grand-père a chanté une chanson. Tout le monde était surpris. La grand-mère a donné un cadeau pour chaque invité.	Le grand-père a chanté une chanson française. Tout le monde était surpris qu'il chante bien. Chaque personne invitée a reçu un livre avec les poèmes de son grand-père.

Uwaga! Realizacja pierwszego i trzeciego podpunktu polecenia wymaga od zdającego użycia czasu przeszłego. Jeżeli zdający używa w pracy czasu przyszłego/teraźniejszego, to taka realizacja każdego z tych podpunktów polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy. Użycie czasu teraźniejszego w podpunkcie drugim nie jest błędem.

• **przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych.**

5.5) Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający wyraża swoją opinię, pozytywną, negatywną lub neutralną, dotyczącą uroczystości rodzinnych. Zdający może odnieść się na przykład do:

- zasadności organizowania takich uroczystości, np. *C'est une tradition qu'il vaut la peine de maintenir.* („odniósł się”) LUB
- umacniania więzi rodzinnych, np. *Je crois que célébrer avec mes proches est très excitant et a un effet positif sur les relations familiales.* („odniósł się i rozwinął”) LUB
- atmosfery panującej w trakcie spotkania rodzinnego, np. *Je n'aime pas ce type de fête, c'est trop bruyant, il y a trop de monde et je n'aime pas la musique.* („odniósł się i rozwinął”)

Akceptuje się wypowiedź, która odnosi się tylko do jednej konkretnej uroczystości rodzinnej (np. tej opisywanej). Zdający może odnieść się na przykład do swoich emocji/reakcji dotyczących przebiegu uroczystości, zachowania osób uczestniczących w uroczystości itp., np. *J'étais ravie de voir la famille fêter l'anniversaire de ma grand-mère.* („odniósł się”) *Je pense que les enfants se sont bien amusés.* („odniósł się”).

Nie jest konieczne użycie takich sformułowań, jak np. *(nie) lubię, (nie) podoba mi się, cieszę się, nie znoszę, moim zdaniem, wg mnie, uważam* itp., jeżeli kontekst nie wyklucza, że chodzi o opinię zdającego, np. *Les invités étaient contents de la fête. / Tous se sont bien amusés.* („odniósł się”)

Jeżeli zdający przedstawia opinię/reakcję innych osób, to taka realizacja tego podpunktu polecenia może być traktowana jako rozwinięcie, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element polecenia, czyli wyraża własną opinię, np. *Selon mon père, tout le monde s'est bien amusé.* („nie odniósł się”), ALE *Mon père dit que les plats étaient délicieux, la grand-mère s'est bien amusée mais moi, je me suis ennuyé.* („odniósł się i rozwinął”)

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający przedstawia fakty dotyczące uroczystości rodzinnej lub opisuje ją, np. *Nous avons dansé pendant la fête.* („nie odniósł się”), ALE *Nous avons dansé pendant la fête. Pour moi, c'était fantastique.* („odniósł się”)

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Mon frère était assis tout le temps à table. J'ai enfin connu ma cousine de Cracovie.	J'aime les fêtes familiales, surtout les mariages. Selon moi, il n'y a pas de sens d'organiser des fêtes familiales.	J'adore les fêtes familiales car quand il y a beaucoup d'invités, il y a beaucoup de rire, beaucoup de situations amusantes et de souvenirs. Je suis content de pouvoir passer du temps même avec des personnes qu'on voit moins souvent mais qu'on aime beaucoup.

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac absolwentów, zachowując w nich oryginalną pisownię.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Salut Pauline !
Comment ça va ? Moi, ça va bien. Samedi, j'ai participé à une fête familiale.
Salut !
Ma famille organise une fête.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływania się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane, np. *Nous nous sommes rencontrés au centre-ville. Au restaurant il y avait des ballons.*
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu), np. *Pour surprendre tout le monde, nous avons prévenu les invités de la surprise.*
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Wyrazy napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w Aneksie do Informatora, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej w roku szkolnym 2021/22 na poziomie **A2+** (w skali ESOKJ).
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły*, *interesujący*, *fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

• **opisz miejsce, w którym została zorganizowana**

Au restaurant il y avait des fleurs et des ballons.

Le restaurant a été décoré avec des fleurs et des ballons. – zawiera „precyzyjne sformułowania”.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym wyrazie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (<u>gzać</u>) w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę <u>bo było goraco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 wyrazów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych (takie błędy nie są oznaczane w pracy zdającego). Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
8. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film*, *groupe*, np. *série „M jak miłość”*, *livre „Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np.

J'ai lu Nowe Horyzonty. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.

9. Zabronione jest pisanie wypowiedzi obraźliwych, wulgarnych lub propagujących postępowanie niezgodne z prawem. W przypadku takich wypowiedzi zostanie podjęta indywidualna decyzja dotycząca danej pracy, np. nie zostaną przyznane punkty za zakres środków językowych oraz za poprawność środków językowych lub cała wypowiedź nie będzie podlegała ocenie.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli wyraz *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia wyrazów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są wyrazy oddzielone spacją, np. *la rue* (2 wyrazy), *chez le docteur* (3 wyrazy), 1780 (1 wyraz), le 10.01.2017 (2 wyrazy), le 10 janvier 2017 (4 wyrazy).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - wyrazy łączone apostrofem, np. *l'hôtel, j'ai*
 - wyrazy łączone dywizem, np. *rendez-vous, c'est-à-dire*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 wyraz, le *XXe siècle* = 3 wyrazy.
4. Adres i podpis nie są liczone w liście.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia się w liczbie wyrazów symboli graficznych używanych w internecie (np. „bużki”).
6. Uwzględnia się w liczbie wyrazów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *J'ai lu Nowe Horyzonty*. – 4 wyrazy.